

Fire og tredsindstyvende Møde.

Lørdag den 28de Marts 1885 Kl. 1.

Sekretæren, Hansen (Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds) oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underkrevet.

Formanden (Berg): Ved Folkethingsmanden for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) er modtaget et Andragende fra — som det er opgivet med et rundt Tal — 4,000 Beboere i Sorø, Præsto, Marhus, Randers, Ringkjøbing og Ribe Amter om Fremme af Lovforslaget om en Alderdomsforsørgelsesanstalt for Ubemidlede.

Ved Folkethingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds (Kofen) er modtaget et ligelydende Andragende fra 316 Arbeidere i nævnte Valgkreds.

Begge disse Andragender ville blive henvisse til Udvalget for Andragender.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Kolonialloven for de de dansk-vestindiske Der af 27de November 1863 og om Hærstyrken paa de dansk-vestindiske Der.

(Lovforslaget som vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget findes i Tillæg C.)

Th. Nielsen: Som det ærede Thing vil se, er det jo meget betydelige Forlangender, der stilles til Statskassen, baade i Følge det Lovforslag, der nu er til Forhandling, og i Følge det efterfølgende; saavidt jeg skjønner, bliver det med et rundt Tal aarlig 550,000 Kr. foruden en Udgift en Gang for alle. Til Forsvarsvæsenet kan det vel nok anslaas til mindst c. 300,000 Kr., Tab ved Toldnedsettelse til i det Høieste 150,000 Kr. efter Ministeriets egen Opgivelse, og Godtgjørelse til Kolonialkassen i Anledning af Udforjelstoden ca. 100,000 Kr., altsaa i Alt c. 550,000 Kr. aarlig. Det er dette Offer, man forlanger af Statskassen, og der

er, saavidt jeg efter de foreliggende Oplysninger skjønner, ikke nogen Udfigt til, at vi nogenstinde blive fri derfor, dersom der da ikke træffes andre Foranstaltninger. Men det Spørgsmaal maa stilles: Bliver Tilstanden da nogenlunde, naar dette store Offer bringes? Nei! Efter de foreliggende Oplysninger, efter de af Ministeriet selv givne Oplysninger i Motiverne, kan dette ikke siges, thi selv om det store Tilskud gives, skjønner jeg ikke bedre, end at der vil blive et aarligt Understud i St. Croix's Kolonialkasse af c. 100,000 Kr., vel at mærke, naar de skulle betale Renter og Afdrag af deres Gjæld, og det skulle Debitorer dog helst gjøre. Men ikke nok hermed, men selve Indtagten ved Sukkerdyrkingen er i den Grad daarlig, at Landbruget derovre ikke nær kan bære Driftsomkostningerne. Der vil, selv om vi give disse Tilskud baade til Kolonialkasserne og til Beboerne fremdeles være et Driftsunderstud, der, som de nuværende Sukkerpriser efter den dog store og rige Høst ere, kan ansættes til c. 50,000 Kr. Det kan ikke nægtes, at det er meget lidet lystelige Forhold. Uagtet vi give disse Penge, selv om Statskassen betaler disse 550,000 Kr., vil der være et Understud fremdeles i St. Croix' Kolonialkasse og et Driftsunderstud ved at drive Den. Det er, saavidt jeg skjønner, den noene Virkelighed. Det næste Spørgsmaal er da det, om der er Udfigt til, at denne Tilstand kan forbedres, thi den er sikkert nok i Diebliffet omtrent som af mig skildret. Saavidt jeg skjønner, er der ikke Udfigt til, at den kan forbedres, dersom de nuværende Forhold blive ved at bestaa. Vel trøster den høitærede Finantsminister i Motiverne os med, at vi maa lægge Mærke til de lave Sukkerpriser, som rimeligvis ikke ville blive ved; de ville standse, ville atter hæve sig igjen, naar Overproduktionen er forbrugt. Det er muligt, men mere end en Gissning kan det dog ikke være. Sukkerroen vil fremdeles vedblivende dyrkes, og det endog saa rigelig, saa at den, om end ikke her i Landet, saa i andre europæiske Lande vil blive ved at dyrkes efter en større Maalestok. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at længe før de nuværende lave Sukkerpriser kom, nemlig i 1879—80, da Thinget havde den samme Sag til Forhandling, var Stillingen den, at Derne kunde ikke mere end omtrent bære Driften. Saaledes var Stillingen den Gang, da Sukkerpriserne vare betydelig høiere, end de nu ere. Allerede den Gang tvivlede man noget, ja jeg kan sige, meget om, at Den overhovedet kunde blive ved at opretholdes som sukkerdyrkende D. Men selv om man gaar ind paa den Forudsætning, at Sukker-